

ผลการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมมือ เรื่องมาตราตัวสะกด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถด้านการอ่านต่างกัน *

The effects of Instructional Package by Cooperative learning on Spelling in the Thai
subject for Prathomsuksa 2 students with different reading abilities.

สุดา แยมสรวล (Suda Yamsourn)**

เอกนถน บางท่าไม้ (Eknarin Bangthamai)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน ที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 3) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนทั้งสามกลุ่ม ที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนบางเลน จำนวน 8 โรงเรียน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random sampling) โดยใช้วิธีการจับสลาก คือ โรงเรียนวัดผาสุการาม จำนวน 1 ห้องเรียน โดยจำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์ 2) ชุดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 3) แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน เรื่อง มาตราตัวสะกด 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) E_1/E_2 t-test for dependent samples และ ANOVA

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2557

This article is a part of an Independent Study for the Master Degree of Education Program in Educational Technology, Department of Educational Technology, Faculty of Education, Silpakorn University 2014 Academic Year

** นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร E-mail : yamsourn@hotmail.com โทรศัพท์ 086-7593751 อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.เอกนถน บางท่าไม้

M.Ed in Department of Educational Technology , Faculty of Education, Silpakorn University.

*** อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกนถน บางท่าไม้ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Independent Study Advisor Asst.Prof. Dr. Eknarin Bangthamai Department of Educational Technology, Faculty of Education, Silpakorn University

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดได้ค่าประสิทธิภาพ 80.20/81.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มเก่ง ($\bar{x} = 18.00, S.D = 1.309$) กลุ่มปานกลาง ($\bar{x} = 16.43, S.D = 1.397$) และกลุ่มอ่อน ($\bar{x} = 13.80, S.D = .837$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนทั้งสามกลุ่ม ที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการอ่านของนักเรียนทั้งสามกลุ่มหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน และความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องมาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งสามกลุ่ม มีความสามารถด้านการอ่านหลังเรียนสูงขึ้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องมาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งสามกลุ่ม มีความสามารถด้านการอ่านที่สูงขึ้นไม่แตกต่างกัน 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง มาตรการตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.54, S.D = 0.34$)

Abstract

The purposes of this research were : 1) to develop a cooperative learning package on spelling in Thai subject for prathomsuksa 2 students 2) to compare the results achievement before and after learning of students group with to ability excelled , moderate , Weak by cooperative learning package on spelling subject in thai for prathomsuksa 2 students 3) the ability to read all students three groups to learn by cooperative learning package on spelling subject in thai for prathomsuksa 2 students 4) to study the satisfaction of the students toward the cooperative learning package on spelling subject in thai for prathomsuksa 2 students. The sample was school group banglen. Derived from Simple Random sampling. is Watpasukaram School one classroom were divided into 3 groups: excelled, moderate and weak the research instrument : 1) the lesson plan by cooperative learning using Student Team Achievement Division 2) instructional package the approach cooperative learning 3) Reading Test, the spelling section 4) learning achievement test 5) the students satisfaction form. The collected data were analyzed using mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.) ,E1 / E2 t-test for dependent samples. and ANOVA

The research finding were as follows : 1) the cooperative learning package on spelling subject in Thai for prathomsuksa 2 students created has a Efficiency $E_1 = 80.20$ $E_2 = 81.25$ according to set criteria. 2) comparing learning Achievement found that student using the

learning package post-test higher than pre-test different significance at the .05 level. On the average after learning of the excelled (\bar{x} =18.00 , S.D. = 1.309) moderate (\bar{x} = 16.43, S.D. = 1.397) and weak (\bar{x} = 13.80, S.D. = .837) higher than the average pretest score with a series of cooperative learning 3) the average the reading ability of students. The three groups with cooperative learning package the spelling Thai subject for prathomsuksa 2 students before and after learning. different significance at the 0.5 level shows that the average score on the reading ability of all three groups the higher than average pretest score. And the ability to read the students the prathomsuksa 2 , students of all three groups were able to read the higher is no different . The statistical significance. 05 Level shows that the reading of students learning a of instructional package. The spelling Thai subject for prathomsuksa 2 students of the three groups capable of reading higher no different 4) the satisfaction of students on cooperative learning spelling Thai subject for prathomsuksa 2 students . Overall, the high level (\bar{x} = 2.54, S.D. = 0.34)

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดโดยยึดหลักสำคัญว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ในกระบวนการจัดการศึกษาจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง ครูซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้สอนนั้นจะต้องเป็นผู้คัดสรรกระบวนการเรียนรู้ การออกแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพและบริบทของผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณภาพ อีกทั้งผู้สอนจะต้อง เลือกวิธีจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบต่างๆ ให้เหมาะสมกับเรื่องที่มีการเรียนรู้ พร้อมกันนี้ผู้สอนจะต้องศึกษา จิตวิทยาการศึกษาเพื่อเป็นองค์ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และจะต้องมีการปรับปรุงติดตามผลเป็นระยะๆ เพื่อให้การพัฒนาการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยถือได้ว่าเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความสำคัญสำหรับการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา มุ่งให้นักเรียนมีความสามารถในทักษะ 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ซึ่งทักษะเหล่านี้ จะมีประสิทธิผลต่อเมื่อนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีความรู้ความเข้าใจคือสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ,2553) หากการเรียนการสอนภาษาไทยไม่บรรลุตามเป้าหมาย ผู้เรียนก็จะมีประสิทธิภาพและขาดศักยภาพในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ ต่อไปได้ ซึ่งทักษะการอ่าน เป็นทักษะพื้นฐานจำเป็น ในการรับสาร - ส่งสารนอกเหนือจากทักษะฟัง - ดู - พูด ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่และเต็มความสามารถด้วยตนเองและการเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ในกลุ่มเพื่อนที่มีความสามารถแตกต่างกันนั้นยังช่วยส่งผลให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ การมีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การรับผิดชอบร่วมกันในการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่าเครื่องมือสำคัญที่ผู้เรียนจะใช้ในการแสวงหาความรู้ในโลกกว้างคือ การอ่าน ซึ่งการจะอ่านให้ได้ก็ต้องเข้าใจหลักภาษาไทยให้ถูกต้องเสียก่อน จะได้นำไปใช้ได้อย่าง

เหมาะสมกับบริบทของการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ผู้วิจัยในฐานะที่รับผิดชอบการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จึงได้คิดหาแนวทางแก้ไขเพื่อให้ครูผู้สอนได้ใช้เครื่องมือเพื่อช่วยพัฒนาการเรียนการสอนในช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ จึงคิดที่จะสร้างชุดการเรียนให้เหมาะกับบริบทของนักเรียนที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและการร่วมมือกันในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้และการมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเองและยอมรับในความสามารถของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน การได้เรียนรู้ร่วมกันระหว่างปฏิภพความรู้ในตัวของผู้เรียนเองผ่านประสบการณ์ของผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จะทำให้ผู้เรียนจดจำและเข้าใจได้ง่ายขึ้น ซึ่งการเรียนรู้จะได้ผลดีหากผู้เรียนเข้าใจในตนเองมองเห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียนรู้และสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่า(รู้ว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้าง)และสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา

ประโยชน์ของชุดการเรียนการสอนโดย สรุปว่า ชุดการเรียนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนผู้สอนแม้ผู้สอนจะพูดหรือสอนไม่เก่งผู้เรียนก็สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจากชุดการเรียนที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพมาแล้ว ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้และได้ฝึกทักษะกระบวนการคิดในด้านต่างๆ ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาสถานที่ทั้งยังทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้นจากการทบทวนบทเรียนได้ซ้ำๆ เมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจก็สามารถนำมาศึกษาเรียนรู้ได้เสมอหรือแม้ว่าอาจจะลืมเรื่องเดิมที่เคยเรียนแล้ว กลับทบทวนหน้าที่ในการสอนของครูโดยให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้แทน ช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพเต็มตามศักยภาพ และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นฝึกการตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม(ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2523) โดยการสร้างชุดการเรียนการสอนได้นำรูปแบบการเรียนแบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์(Student Teams Achievement Divisions : STAD) เข้ามาประยุกต์ใช้โดยเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ในแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน คือ เก่งปานกลาง และอ่อนในอัตราส่วน 1 : 2 : 1เมื่อครูสามารถสอนเนื้อหาบทเรียนไปแล้ว ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะช่วยเหลือกันอธิบายบทเรียนด้วยกัน คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้สมาชิกในกลุ่มได้เข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้นและบรรลุเป้าหมายของกลุ่มในการทำงานร่วมกัน การเรียนแบบนี้เวลาเรียนผู้เรียนจะร่วมมือกันแต่เวลาทดสอบจะช่วยเหลือตนเอง ผลการทดสอบจะถูกแบ่งออกเป็นสองตอนคือ คะแนนเป็นรายบุคคลและคะแนนเป็นกลุ่ม เด็กเก่งจะต้องพยายามช่วยเหลือเด็กที่เรียนไม่เก่งเพื่อให้คะแนนของกลุ่มดีขึ้น กลุ่มที่ทำคะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับคำชมเชยหรือรางวัลในสถานการณ์เรียนแบบนี้ผู้เรียนจะต้องเข้าใจว่า การทำงานของตนเองก็คือ การบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม ตัวผู้เรียนเองจะไปถึงเป้าหมายเช่นเดียวกัน การเรียนแบบนี้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนวิธีนี้มีกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องร่วมมือกันปฏิบัติทำให้ไม่เบื่อหน่าย ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง การปรับตัวในด้านมนุษยสัมพันธ์ ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และรู้จักรับผิดชอบร่วมกันนอกจากนี้ยังทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นเนื่องจากการให้รางวัลแก่กลุ่มเมื่อทำงานบรรลุเป้าหมาย

ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นั้นจะต้องทำความเข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยว่าเป็นอย่างไร ให้นักเรียนได้เห็นถึงความสำคัญ และตระหนักในการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้การทำความเข้าใจในเรื่องมาตราตัวสะกดของคำจึงเป็นจุดเริ่มของกระบวนการเรียนการสอนที่สำคัญในการส่งเสริมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพซึ่งในกระบวนการเรียนการสอนนั้นจะต้องมีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน นั่นก็คือการ

วัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยที่เป็นผู้สอนภาษาไทยได้เห็นถึงปัญหา เพราะเมื่อนักเรียนต้องศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จะต้องได้รับการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาค้นคว้าหาสื่อที่สามารถนำมาช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ โดยการจัดทำชุดการเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอน เรื่องการอ่าน มาตราตัวสะกด เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งพัฒนาการเรียนรู้ด้านการอ่านการเขียนภาษาไทยที่เน้นให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยความสุข สนุกสนานในการเรียน ได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง ในด้านการฝึกกิจกรรมการหาความรู้ การสรุปความรู้ และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพปัญหา และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน แบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม ทำให้นักเรียนช่วยเหลือกันในขณะที่เรียน ซักถามปัญหากันอย่างอิสระคนเก่งสามารถอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มได้ เข้าใจแนวคิดได้กระจ่างชัดขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนบางเลน อ. บางเลน จ. นครปฐม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 8 โรงเรียน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนบางเลน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยใช้วิธีจับสลาก (Simple Random sampling) จำนวน 1 โรงเรียน คือโรงเรียนวัดผาสู่การาม จำนวน 1 ห้องเรียน
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้นได้แก่ การเรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เรื่องมาตราตัวสะกด

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมาตราตัวสะกด ความสามารถด้านการอ่าน และ ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องมาตราตัวสะกด

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 4 มาตรา ได้แก่ มาตรา ก กน กบ และ กด

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 ชั่วโมง เป็นเวลา 4 สัปดาห์

แบบแผนการวิจัย

วิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) ได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบสอบก่อน - สอบหลัง (Pretest -Posttest Control Group Design) โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนโดยดำเนินการ 3 ขั้นตอนคือ 1) ทดสอบก่อนเรียน 2) เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้แบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เรื่อง มาตราตัวสะกดในชั่วโมงสอน 3) ทดสอบหลังเรียน (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญประเมิน หาค่าเฉลี่ย เพื่อตัดสินว่าเหมาะสมและถือว่าเป็นการเรียนรู้ที่ใช้ได้ผลการหาค่าเฉลี่ยทั้งฉบับ เท่ากับ 4.55

2. ชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา เท่ากับ 0.88

3. แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบประเมินค่าเฉลี่ย เพื่อหาค่าคุณภาพค่าเฉลี่ยทั้งฉบับ เท่ากับ 4.50

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด ที่ผ่านการวิเคราะห์ความยากง่าย 0.20 – 0.80 และหาค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ข้อสอบแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.80 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับ ได้เท่ากับ 0.775

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มโดยใช้เกณฑ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทยให้อยู่ในระดับดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มเก่งเป็นนักเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยอยู่ในระดับร้อยละ 80 ขึ้นไป จำนวน 8 คน กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มปานกลาง เป็นนักเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยอยู่ในระดับร้อยละ 70 ถึง 79 จำนวน 7 คน กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มอ่อน เป็นนักเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยต่ำกว่าร้อยละ 69 จำนวน 5 คน

2. ทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนโดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านที่สร้างขึ้น จากนั้นประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนรู้เพื่อเก็บเป็นข้อมูลทางสถิติ

3. ทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ โดยใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมงจากนั้นประเมินความสามารถก่อนเรียนและเก็บรวบรวมคะแนนเพื่อคิดคำนวณหาค่าทางสถิติ

4. ทดลองสอนตามแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาศัยชุดการเรียนรู้แบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์โดยใช้เวลาสอน 20 ชั่วโมง และเก็บรวบรวมคะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียนเพื่อคิดคำนวณหาค่าทางสถิติ

5. วัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับก่อนการเรียน จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมงและเก็บรวบรวมคะแนนเพื่อคิดคำนวณหาค่าทางสถิติ

6. ทำการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านหลังเรียน และเก็บรวบรวมคะแนนเพื่อคิดคำนวณหาค่าทางสถิติ

7. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ และเก็บรวบรวมคะแนน เพื่อคิดคำนวณหาค่าทางสถิติ

ผลการวิจัย

1) การพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดได้ค่าประสิทธิภาพ 80.20/81.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มเก่ง ($\bar{x} = 18.00, S.D = 1.309$) กลุ่มปานกลาง ($\bar{x} = 16.43, S.D = 1.397$) และกลุ่มอ่อน ($\bar{x} = 13.80, S.D = .837$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ ค่า t-test ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน ที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่ม	จำนวนคน	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t - test	Sig (2 tailed)
			\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
เก่ง	8	20	8.00	.756	18.00	1.309	26.458	.000
ปานกลาง	7	20	7.29	.756	16.43	1.397	26.885	.000
อ่อน	5	20	5.40	1.140	13.80	.837	21.000	.000

มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3) คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนทั้งสามกลุ่ม ที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางด้านการอ่านของนักเรียนทั้งสามกลุ่มหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน ที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่ม	จำนวนคน	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		สูงขึ้น		t - test	Sig (2 tailed)
			\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
เก่ง	8	20	11.63	1.685	19.00	1.195	7.38	.916	22.769	.000
ปานกลาง	7	20	8.29	1.890	15.14	2.193	6.86	1.345	13.487	.000
อ่อน	5	20	6.00	2.345	11.80	1.789	5.80	.837	15.501	.000

มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการอ่านหลังเรียนที่สูงขึ้น ของนักเรียนทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig (2-tailed)
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (b)	7.668	2	3.834	3.337	.060
ความแตกต่างภายในกลุ่ม (W)	19.532	17	1.149		
รวม	27.200	19			

มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งสามกลุ่ม มีความสามารถด้านการอ่านหลังเรียนสูงขึ้นไม่

แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งสามกลุ่ม มีความสามารถด้านการอ่านที่สูงขึ้นไม่แตกต่างกัน

4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.54, S.D = 0.34$)

อภิปรายผล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถด้านการอ่านต่างกัน ผู้วิจัยทำการอภิปรายผลผลการเรียนด้วยชุดการเรียนแบบเรียนร่วมมือ เรื่องมาตราตัวสะกด จากข้อค้นพบการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดได้ค่าประสิทธิภาพ 80.20/81.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 แสดงว่า สื่อชุดการเรียนแบบร่วมมือนี้มีประสิทธิภาพและช่วยให้นักเรียนได้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเป้าหมายสอดคล้องกับ (ศุภลักษณ์ จันทนกุล ,2545) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนด้วยตนเองวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพจากการทดลองชุดการเรียนด้วยตนเอง วิชาภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาทั้งชุดค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 94.54 / 90.10 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับ (ทัศนภาพ ทวยเวียง, 2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกดช่วงชั้นที่ 2 โดยการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคSTADผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง มาตราตัวสะกดส่งผลให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีผลการเรียนสูงขึ้น มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ เท่ากับ 87.20 / 85.87และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7557

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งจะเห็นว่า เฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่อง มาตราตัวสะกด หลังจากเรียนด้วยชุดการเรียนแบบร่วมมือ คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องมาตราตัวสะกด เท่ากับ 16.25 สูงกว่าก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนแบบร่วมมือ แสดงว่า ชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ (อรรถพล บุญกลิ่น, 2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ที่ใช้รูปแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งหลุก จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องเศษส่วนผ่านเกณฑ์ของสถานศึกษาทั้งในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนในหน่วยการเรียนและหลังจากเรียนครบทุกหน่วยการเรียนมีจำนวนเป็นที่น่าพอใจ โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมของนักเรียนทุกคน เท่ากับร้อยละ73.22 และ 80.65 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนโดยใช้การเรียนแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคล เฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และ (พชรวรรณ บุญยา, 2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สอดแทรกด้วยเกมคณิตศาสตร์ เรื่องการบวก การลบ การคูณทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนแบบ

ร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สอดแทรกด้วยเกมคณิตศาสตร์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 และมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 77.06 / 76.31 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด และ สุกัญญา จันทร์แดง (2555: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนด้วยชุดการสอนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกัน วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีพฤติกรรมความสามารถในการทำงานร่วมกันการทำงานอยู่ในระดับมาก

3. การศึกษาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2พบว่า

3.1 คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียน (Pre - test) และหลังเรียน (Posttest) ด้วยชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉลี่ยคะแนนความสามารถทางด้านการอ่านของนักเรียนกลุ่มเก่ง หลังจากเรียนด้วยชุดการเรียนแบบร่วมมือ (\bar{x} =19.00, S.D = 1.195) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (\bar{x} =11.63, S.D = 1.685) คะแนนความสามารถทางด้านการอ่านของนักเรียนกลุ่มปานกลาง หลังจากเรียนด้วยชุดการเรียนแบบร่วมมือ (\bar{x} =15.14, S.D = 2.193) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (\bar{x} =8.29, S.D = 1.890) คะแนนความสามารถทางด้านการอ่านของนักเรียนกลุ่มอ่อน หลังจากเรียนด้วยชุดการเรียนแบบร่วมมือ (\bar{x} =11.80, S.D = 1.789) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (\bar{x} =6.00, S.D = 2.345) และคะแนนที่สูงขึ้นของกลุ่มเก่ง เฉลี่ยเท่ากับ 7.38 (S.D = .916) กลุ่มปานกลาง 6.86 (S.D = 1.345) กลุ่มอ่อน เฉลี่ยเท่ากับ 5.80 (S.D = .837) แสดงว่า ชุดการเรียนแบบร่วมมือเรื่อง มาตรการตัวสะกด สามารถนำมาใช้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ ทั้งนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน เพราะลักษณะของกิจกรรมแบบร่วมมือนี้จะส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือกัน นักเรียนที่เก่งช่วยเหลือนักเรียนที่ปานกลางและอ่อน สอดคล้องกับ (เสงี่ยม โภภวิรัช, 2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำในมาตราแม่ ก กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD มีประสิทธิภาพเหมาะสมมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 90.61/86.18 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำในมาตรา ก กา เพิ่มขึ้นค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.7707 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็น 77.07

3.2 ความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง มาตรการตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน มีความสามารถหลังเรียนสูงขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ระดับคะแนนที่สูงขึ้นของนักเรียนทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อนนั้นไม่ต่างกัน ซึ่งก็ถือได้ว่า ชุดการเรียนแบบร่วมมือเรื่อง มาตรการตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนได้ทั้งในกลุ่มเก่ง ปานกลาง

อ่อน สอดคล้องกับโรเบิร์ต อี สลาวิน (Robert E. Slavin.1995: 71-128) ได้กล่าวถึง รูปแบบการร่วมมือกันเรียนรู้แบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เป็นการจัดกลุ่มผู้เรียนให้เป็นกลุ่มย่อย แบบละความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสำคัญของการเรียน คือ การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน และช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้เรียนรู้อย่างแจ่มแจ้ง ถ้าหากผู้เรียนต้องการให้กลุ่มของตนประสบความสำเร็จและได้รับรางวัลก็ต้องช่วยเหลือกันและกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มทำให้ดีที่สุด

4. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง มาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะว่า นักเรียนใช้ชุดการเรียนผนวกเข้ากับการเรียนแบบร่วมมือ จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สนุกสนานกับบทเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ (ระวีวรรณ มะนูน ,2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนเสริมทักษะ เรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนชุดการสอนเสริมทักษะ เรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตราตัวสะกดถึงเกณฑ์ร้อยละ 70 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนเสริมทักษะ เรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตราตัวสะกด อยู่ในระดับ ดี และ (นิตยา ชันดวง,2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดการเรียนรู้อ่าน เรื่องมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่3 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ 85.19 / 83.92 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติของนักเรียนเห็นด้วยกับการใช้ชุดการเรียนในการเรียนการสอน

จากการวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดการเรียนเมื่อผนวกเข้ากับการเรียนแบบร่วมมือ จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สนุกสนานกับบทเรียน สอดคล้องกับ (ดวงนา, 2556) ชุดการเรียนแบบร่วมมือมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้นได้โดยการได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการทำงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกันรับผิดชอบในการเรียนและยังสอดคล้องกับ(ไพรินทร์, 2557) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการอ่านและเขียนสะกดคำในภาษาไทย โดยใช้สื่อประกอบและแบบฝึกเสริมทักษะในระดับมาก สอดคล้องกับ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมตามผู้เชี่ยวชาญแล้วสามารถจำแนกเด็กและสามารถนำไปใช้ทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ครูมีทิศทางในการจัดการเรียนการสอนตรงตามเนื้อหาที่ต้องการวัดและสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียน(ทรรชนี,2557)

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการทดลองใช้ชุดการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เหมาะสำหรับเนื้อหาที่นักเรียนไม่สามารถทำความเข้าใจด้วยตนเอง ต้องอาศัยการยกตัวอย่าง การอธิบายประกอบคำแนะนำจากครู ซึ่งเนื้อหาของหลักภาษาไทยมีกฎเกณฑ์ที่ซับซ้อน เมื่อครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจแล้ว นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนเก่ง จะอธิบายให้นักเรียนที่มีความสามารถที่อ่อนกว่าตนฟังอีกครั้ง เพื่อให้เข้าใจดียิ่งขึ้น เป็นการสอนระหว่างกลุ่มเพื่อน ได้ช่วยเหลือกันในการเรียน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในการเรียนรู้ ดังนั้น ครูจึงต้อง

เตรียมเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และต้องคอยให้คำแนะนำกับนักเรียนตลอดเวลา เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน

2. ในการใช้ชุดการเรียนอาจพบปัญหาในการจัดแบ่งกลุ่มของผู้เรียนทั้งสามกลุ่ม นักเรียนเดินเข้ากลุ่มขาดความเป็นระเบียบ อีกทั้งนักเรียนกลุ่มเก่งจะไม่อยากอยู่ร่วมกับนักเรียนกลุ่มอ่อนและร้องขอเปลี่ยนกลุ่มใหม่ ในการนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ ครูจะต้องแจ้งกลุ่มและรายชื่อสมาชิกของแต่ละกลุ่มให้ทราบล่วงหน้าและอธิบายให้ทราบล่วงหน้า เพื่อให้ นักเรียนได้ยอมรับสมาชิกในแต่ละกลุ่มของตน เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการจัดกิจกรรมขั้นต่อไป

3. ในการทำงานมีกิจกรรมที่หลากหลาย ในชั้นการเรียนรู้ครูผู้สอนจะต้องกำกับดูแลลำดับขั้นตอนในการเรียน ชี้แจงหลักการเรียนว่าจะต้องมีความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติกิจกรรม ไม่ดูเฉยก่อนการทำกิจกรรม เพราะจะทำให้การเรียนไม่บรรลุตามเป้าหมาย ครูผู้สอนจะต้องคอยให้คำแนะนำเพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมได้อย่างเต็มที่และเต็มความสามารถ ตามศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. กลุ่มตัวอย่างในการนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มขนาดเล็ก เพื่อให้ชุดการเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น อาจนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มโรงเรียนอื่นที่มีจำนวนนักเรียนที่มากกว่าเพื่อให้ได้ประสิทธิผลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยโดยใช้ชุดการเรียน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหัวข้ออื่นๆ เช่น ทักษะการเขียน เพื่อเปรียบเทียบและศึกษาเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้ทักษะที่สอนโดยการใช้สื่อการสอนร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ

2. ควรทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการสอนโดยใช้ชุดการเรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์กับการสอนโดยการใช้ชุดการเรียนในรูปแบบอื่น เช่น การร่วมมือกันเรียนรู้แบบร่วมมือกันคิด เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). **แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร**

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์.(2523). **ระบบสื่อการสอน.** กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

ดวงนภา มะลิทอง. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอน เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการเรียนคณิตศาสตร์ต่างกัน. วารสาร Veridain E-Journal Silpakorn University,6(2) : 35-49.

ทรงศนีย์ ปั่นประเสริฐ. (2557). การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสาร Veridain E-Journal Silpakorn University,7(1) : 261- 279.

- ทศนา แชมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนภาพ ทวยเวียง, (2552). “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตรการตัวสะกด ช่วงชั้นที่ 2 โดย การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิตยา ชันดวง , (2549). “ผลการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่องมาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- เพชรวรรณ บุญยา (2555) “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สอดแทรกด้วย เกมคณิตศาสตร์ เรื่องการบวก การลบ การคูณทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 .” สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ไพรินทร์ พึ่งพงษ์. (2557). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนสะกดคำที่มีสระประสมของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ยุทธวิธีหุปัญญา แผนผังความคิดและแบบฝึกเสริมทักษะ. วารสาร Veridain E-Journal Silpakorn University,7(2) : 662-674.
- ระวีวรรณ มะนุ่น. (2547). “การพัฒนาชุดการสอนเสริมทักษะ เรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตรา ตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตร และการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สุกัญญา จันทร์แดง (2555). “ผลการจัดการเรียนด้วยชุดการสอนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการทำงานร่วมกัน วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสงี่ยม โกฏิรักษ์, (2552). “ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำในมาตราแม่ ก กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตร และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรรถพล บุญกลิ่น, (2550). “การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ที่ใช้รูปแบบกลุ่มช่วยเรียน รายบุคคล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งหลุก จังหวัดเชียงใหม่.” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาษาต่างประเทศ**
Slavin.E.(1995). Cooperative Learning. Massachuselts : A Aivision of Simon and Schuster.